

VIJESTI IZ SVIJETA ZA DJECU

Treće tromjesečje 2026.
INTEREUROPSKA DIVIZIJA

Nakladnik
Odjel za crkvene službe
pri Hrvatskoj konferenciji Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr

Urednik
Mario Šijan

Prijevod
Cvita Gojević

Lektura
Miroslav Vukmanić

Umnoženo u uredu nakladnika, 2026.
Za internu uporabu

Dragi voditelju subotnje škole,

Ovog tromjesečja predstavljamo Intereuropsku diviziju, koja nadgleda rad Crkve adventista sedmoga dana u dvadeset zemalja i područja: u Andori, Austriji, Belgiji, Bugarskoj, Češkoj, Francuskoj, Gibraltaru, Italiji, Lihtenštajnu, Luksemburgu, Malti, Monaku, Njemačkoj, Portugalu, Rumunjskoj, San Marinu, Slovačkoj, Španjolskoj, Švicarskoj i Vatikanu. U tom dijelu svijeta živi 343 milijuna ljudi, među kojima je 182.411 adventista. To znači da na svakih 1.880 stanovnika dolazi jedan adventist.

Novčana sredstva prikupljena darom trinaeste subote, poznatim i kao tromjesečni misijski dar, poduprijet će pet projekata u četiri zemlje: Belgiji, Bugarskoj, Italiji i Rumunjskoj.

Kako bi vaš razred subotnje škole bio što življi i zanimljiviji, nudimo slike, videozapise i druga gradiva uz svako misijsko iskustvo, kao dodatne podatke uz svako iskustvo. Slike turističkih znamenitosti i prizora iz predstavljenih zemalja možete pronaći na besplatnim internetskim stranicama za fotografije poput [pixabay.com](https://www.pixabay.com) ili [unsplash.com](https://www.unsplash.com). Slike možete pokazati djeci na računalu ili mobilnom uređaju dok čitate iskustvo, ili ih otisnuti i njima ukrasiti učionicu ili oglasnu ploču crkve.

Također možete preuzeti činjenice i aktivnosti o Intereuropskoj diviziji na bit.ly/eud-2026 te PDF izdanje *Vijesti iz svijeta za djecu* na engleskom jeziku na bit.ly/childrensmisson. Sliku misijske kasice za bojenje možete pronaći na bit.ly/bank-coloring-page. Pratite nas na facebook.com/missionquarterlies.

Ne zaboravite preuzeti besplatni videozapis Mission Spotlight s izvještajima iz Intereuropske divizije i drugih područja

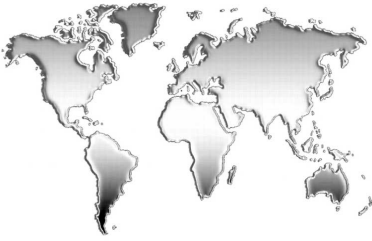
svijeta. Možete ga preuzeti ili gledati na stranici Adventist Mission na bit.ly/missionspotlight.

Misijsko iskustvo ne morate čitati doslovno kako je objavljeno. Prilagodite sadržaj i jezik dobi djece u svojem razredu.

Hvala vam što potičete djecu da misle na misiju!

Dar trinaeste subote u ovom tromjesečju doprijet će do novih naraštaja i potaknuti ih na misijsko djelovanje u Intereuropskoj diviziji kroz sljedeće projekte:

- ◆ Dječji vrtić u Sofiji, Bugarska.
- ◆ Zemljište za kamp mladih, crkveni kamp i središte za obuku u Belgiji.
- ◆ Studentski dom na Talijanskom adventističkom sveučilištu Villa Aurora, Firenca, Italija.
- ◆ Škole u Macei i Peretuu, Rumunjska.

4. srpnja 2026.

Mali propovjednik

Bugarska

Teo je dječak koji živi u Bugarskoj. Nikada nije čuo za Isusa, dok ga roditelji nisu upisali u adventistički vrtić. Tada se sve počelo mijenjati kod kuće — i to uvelike.

Teo je imao dvije i pol godine kad je počeo pohađati vrtić. Volio je slušati biblijske događaje i učiti kršćanske pjesme. Kad bi došao kući, govorio je majci i ocu što je toga dana čuo i naučio. Njegovi su roditelji bili dobri i brižni, ali o Bogu nisu znali gotovo ništa.

Svake večeri Teo je pozivao roditelje na obiteljsko bogoslužje. Preporučavao im je biblijske događaje i pjevao im pjesme koje je naučio. Roditelji su bili iznenađeni! Dali su mu nadimak Propovjednik, jer nije prestajao govoriti o Isusu.

Zamolio ih je da u automobilu puštaju kršćansku glazbu. Nastojao je da slušaju samo kršćanske pjesme.

Roditelji nisu znali gdje ih pronaći pa su zatražili pomoć drugih roditelja iz vrtića. Oni su im pokazali internetsku stranicu na kojoj mogu besplatno preuzeti pjesme i pomogli im da se uključe u online skupinu kršćanskih roditelja.

Prošla je godina. Zatim još jedna. A mali propovjednik nastavio je danju ići u vrtić, a navečer kod kuće poučavati roditelje o Bogu.

Jednoga dana Teo je bio uznemiren i počeo je plakati. Otac je nestrpljivo rekao: "Nije smak svijeta. Prestani plakati." Zatim je upitao: "Teo, što ćeš učiniti kada dođe kraj svijeta?"

Teo je odmah odgovorio: "Molit ću se i, naravno, uzdat ću se u Boga."

Otac je bio vrlo iznenađen. I majka se začudila kad joj je otac kasnije to ispričao. U vrtiću se nikada nije govorilo o

kraju svijeta, premda su odgajatelji vjerovali da će Isus uskoro doći.

Teo je pohađao vrtić do svoje šeste godine, a potom krenuo u prvi razred. No, mali propovjednik i njegovi roditelji i dalje održavaju obiteljsko bogoslužje. Roditelji su nabavili Bibliju i čitaju je zajedno. Slušaju adventističke propovijedi na internetu i čitaju adventističke knjige. Odgajatelji ostaju u vezi s njima i mole se da predaju svoje srce Bogu.

Teova priča samo je jedna od mnogih o djeci koja su u vrtiću u Bugarskoj upoznala Boga, a zatim to prenijela svojim roditeljima. Teo je mali propovjednik koji je poučio svoju obitelj o Bogu.

Dio dara trinaeste subote pomoći će vrtiću Šarena nada (Cvetna nadažda) u Sofiji da se iz unajmljenog prostora preseli u vlastitu zgradu. Hvala vam na vašem velikodušnom daru!

Povezano s iskustvom

- ◆ Potražite Bugarsku na zemljovidu. Zatim pokažite glavni grad, Sofiju, u kojoj se nalazi vrtić Cvetna nadažda.
- ◆ Teo je uživao u jutarnjem bogoslužju, koje odgajateljice u vrtiću nazivaju “duhovnim doručkom”, a potom je poželio imati i večernje bogoslužje kod kuće. Pogledajte YouTube uradak u kojem odgajateljica Marija govori o važnosti duhovnog doručka: bit.ly/Maria-C-EUD.
- ◆ Marija, osnivačica vrtića, svu djecu u vrtiću vidi kao male misionare: “Budući da sva djeca uče biblijske događaje i kako da se mole, svi su oni misionari u svojim domovima. Svi nam roditelji govore da se sada mole prije jela, jer njihova djeca to traže. Vrlo je važno da djeca provode toliko vremena s nama u ozračju ispunjenom Božjim Duhom. Vjerujemo da će sjeme koje sada sijemo donijeti bogatu žetvu u njihovoj odrasloj dobi.”

11. srpnja 2026.

Prekrasna bala sijena

Bugarska

Božić je bio pred vratima, a adventistički vrtić u Bugarskoj želio je to proslaviti.

Odgajateljice su željele pretvoriti vrtić u gradić Betlehem, mjesto Isusova rođenja. Zatim su namjeravale pozvati svu djecu iz vrtića — zajedno s njihovim majkama i očevima, bakama i djedovima, ujacima i tetama te rođacima — da dođu i saznaju više o Isusovom rođenju. Mnoga su djeca dolazila iz obitelji koje nisu poznavale Isusa.

Odgajateljice su uzbuđeno razgovarale o preuređenju vrtića u Betlehem. U jednom dijelu mogle su postaviti gradska vrata, a u blizini izgraditi stolarsku radionicu — poput one u kojoj je Isusov zemaljski otac Josip radio s drvom. U kutu bi mogla biti trgovina, a pokraj nje štalice s jaslicama u kojima leži mali Isus. Jedna prostorija mogla je postati betlehemska polje na kojem pastiri čuvaju ovce i slušaju anđele koji navješćuju Isusovo rođenje.

No pojavio se izazov. Za polje je trebalo sijeno — i to mnogo sijena. Vrtić se nalazio usred Sofije, glavnog grada Bugarske. Sijeno se nalazi na selu, i činilo se da ga u gradu nema.

Odgajateljica Marija zamolila je nekoliko prijatelja da pokušaju pronaći veliku balu sijena. Rado su pristali pomoći i dugo su tražili. Na kraju su saznali da se nedaleko od grada nalaze konjušnice. Svi znaju da konji jedu sijeno, pa su nazvali i pitali mogu li ga kupiti. No vlasnici su odbili. Rekli su da imaju dovoljno sijena samo za svoje konje i da ga ne mogu odvojiti za vrtić.

Odgajateljica Marija i ostale odgajateljice bile su tužne. Činilo se da neće biti sijena za njihovo betlehemska polje.

A onda se dogodilo nešto nevjerojatno, i to samo dan prije otvorenja malog Betlehema. Odgajateljica Marija primila je fotografiju na mobitel. Na njoj se vidjela velika, prekrasna bala sijena na kožnom stražnjem sjedištu automobila.

Uz fotografiju je stajala poruka: “Nećeš vjerovati što se dogodilo.”

I doista, kad je čula što se zbilo, nije mogla vjerovati.

Dva prijatelja šetala su pločnikom u središtu grada, kad su ugledala balu sijena. Bila je čista i stajala je na pločniku. Isprva su prošli pokraj nje. No tada je jedan rekao: “Shvaćaš li što smo upravo vidjeli?”

Pogledali su se i vratili na to mjesto. Sigurno ju je netko ostavio za konja. No nigdje nije bilo konja.

Tada su primijetili veliki izlog obližnje trgovine i shvatili što se dogodilo. Sijeno je bilo dio izložbenih dekoracija, ali je netko promijenio dekoraciju i izbacio ga.

Bala sijena svečano je “doputovala” na kožnom stražnjem sjedalu do vrtića. Ondje su odgajateljice radosno rasprostrle sijeno po prostoriji. Betlehem je sada imao pravo polje od sijena.

Sljedećega dana, na otvorenju malog Betlehema, dvije osobe odjevene kao anđeli stajale su na polju od sijena i pričale djeci — zajedno s njihovim obiteljima — kako je zbor anđela navijestio Isusovo rođenje.

Sijeno je ostalo u vrtiću mnogo mjeseci. Djeca su sjedila na njemu tijekom jutarnjeg bogoslužja i klečala na njemu dok su se molila.

Kasnije su odgajateljice dio sijena iskoristile u vrtu vrtića kako bi pomogle povrću da bolje raste. Dio sijena sačuvale su do sljedećeg Božića, kad je podijeljen trima crkvama koje su također željele ispričati božićnu priču.

“Sijeno je imalo dugu i vjernu službu”, kaže odgajateljica Marija. “Zadivljene smo što se Bog brine i o najsitnijim pojedinostima. Znamo da se On brine za velike događaje — ali se brine i za one najmanje.”

Odgajateljice su to iskustvo podijelile s mnogim roditeljima, i radosne su jer znaju da se mogu obratiti Bogu i s najmanjim zahtjevima i molbama.

Dio darova ovog tromjesečja omogućit će vrtiću Cvetna nada u Sofiji preseljenje iz unajmljenog prostora u vlastitu zgradu. Djeca koja ga pohađaju uglavnom dolaze iz obitelji u kojima nema vjernika Adventističke crkve — a neki čak niti ne vjeruju u Boga. Hvala vam na velikodušnoj potpori ovom projektu koji mijenja živote u Bugarskoj.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronađite Bugarsku na zemljovidu, uključujući Sofiju, gdje se nalazi vrtić Cvetna nada.
- ◆ Potaknite djecu da sve svoje molbe — velike i male — iznesu Bogu u molitvi. Podsjetite ih da, ako Bog može uslišati molitvu za sijeno u Bugarskoj, može uslišati svaku molbu, bilo gdje, u skladu sa svojom voljom.
- ◆ Pokažite djeci YouTube video odgajateljice Marije iz ovog iskustva, u kojem potiče djecu da svakog jutra uživaju u “duhovnom doručku” s Isusom: bit.ly/Maria-C-EUD.

18. srpnja 2026.

Kotač koji je zveckao

Bugarska

Trojica adventista ušla su u automobil i krenula prema Blagoevgradu, na jugozapadu Bugarske.

Bilo je to u doba komunističkih vlasti, a zakoni su bili vrlo strogi. Vlasti nisu dopuštale adventističkom pastoru da posjeti grad, iako je skupina od pet pripadnika romske zajednice željela slušati Božju riječ. Zato je gospodin Borislav, 35-godišnji Rom i adventist, pozvao dvojicu prijatelja da mu se pridruže na putovanju dugom sedamdeset kilometara od grada Čustendila.

Otprilike na pola puta automobil je iznenada počeo glasno lupati i snažno se tresti. Borislav je zaustavio vozilo, i svi su izašli kako bi pronašli uzrok lupanja.

Vidjeli su da se nešto pokvarilo kod prednjeg kotača na vozačevoj strani.

“Ne možemo nastaviti”, rekao je Borislav. “Moramo ovdje popraviti automobil.” Bio je to njegov automobil i nije bio siguran želi li nastaviti put.

No jedan od njegovih prijatelja imao je snažnu vjeru. “Idemo dalje”, rekao je. “Bog će biti s nama.”

Borislav i još jedan sumnjičavi prijatelj su oklijevali, ali čovjek vjere ih je nastavio ohrabrivati. Na kraju je Borislav ponovno pokrenuo motor.

Puc, puc, puc! — Automobil je opet glasno lupao i tresao se.

Borislav je usporio.

Puc, puc, puc! — Zveckanje je postajalo sve glasnije.

“Uključimo glazbu da ne čujemo tu buku”, predložio je sumnjičavi prijatelj.

“Ne, radije pjevajmo da je ne čujemo”, rekao je prijatelj vjere.

Odlučili su zapjevati crkvenu pjesmu.

Dok su pjevali, dogodilo se nešto nevjerojatno. Glasno pucanje je prestalo. Snažno podrhtavanje je nestalo. Automobil je vozio tiho i mirno. Pjevali su sve do odredišta.

Ondje su ih ljudi željno čekali kako bi učili o Radosnoj vijesti iz Biblije. Borislav je shvatio da je put bio važan i da ih je Sotona pokušao zaustaviti.

Malu skupinu nisu napustili sve do ponoći. Tada je već bilo prekasno za popravak automobila. Vjerni prijatelj predložio je da se kući vrate pjevajući još jednu pjesmu.

Automobil je radio savršeno dok su pjevali. No nakon nekog vremena umorili su se i nakratko zašutjeli.

Tada se ponovno začulo zloslutno: puc, puc, puc!

Automobil je opet zveckao i tresao se.

Ali čim su trojica muškaraca ponovno zapjevala, buka i podrhtavanje su prestali. Tako su pjevajući stigli kući.

Razmjere čuda gospodin Borislav shvatio je tek kad je automobil odvezao na popravak. Mehaničar ga je gledao u nevjerici.

“Nije moguće da je ovaj automobil mogao otići tamo i vratiti se”, rekao je. “Nakon što je ležaj kotača puknuo, prednji kotač bi se zaglavio u roku od minute ili dvije.”

Susret gospodina Borislava i njegovih prijatelja s malom skupinom Roma doveo je do osnivanja adventističke crkve u Blagoevgradu. Crkva se i danas sastaje svake subote i stalno raste. Gospodin Borislav je kasnije postao pastor.

Čak ni nakon umirovljenja nije zaboravio zveckavi kotač. Podsjećao ga je na riječi iz Jakovljeve poslanice 4,7: “Podložite se, dakle, Bogu! Oduprite se đavlu i pobjeći će od vas.”

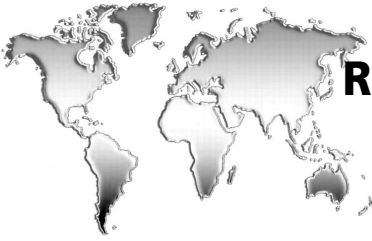
“Pouka koju sam naučio jest da se trebamo oduprijeti đavlu kako bi pobjegao od nas”, kaže on.

Dio darova trinaeste subote u prvom tromjesečju 2020. pomogao je u izgradnji crkvene zgrade na zapadu Sofije, u

Bugarskoj. Hvala vam na velikodušnoj potpori darovima tri-
naeste subote!

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronađite Blagoevgrad u Bugarskoj na zemljovidu. Pokažite put od Čustendila do Blagoevgrada.
- ◆ Napomena: Romi u Bugarskoj imaju vlastitu kulturu, tradiciju i jezik. Jedna su od najvećih etničkih skupina u zemlji.
- ◆ Pogledajte Borislava na YouTubeu: bit.ly/Borislav-Mitov.

25. srpnja 2026.

Razgovor u brijačnici Španjolska

Dječak Mauricio ima sedam godina i u svojoj rodnoj Španjolskoj rado govori o Isusu svakome tko ga želi slušati.

Jednoga dana majka je odvela Mauricija brijaču na šišanje. Brijač je uputio dječaka na visoki brijački stolac pokraj zida od bijele opeke. Nakon što se Mauricio popeo i sjeo, brijač mu je oko vrata omotao dugačku crno-bijelu pelerinu kako odrezana kosa ne bi padala po njegovoj odjeći. Mauricio je gledao svoj odraz u zrcalu dok je brijač počeo rezati škarama.

Škljoc. Škljoc. Škljoc. Klik. Klik. Klik.

Mauricio nije dugo sjedio u tišini. Dok su pramenovi smeđe kose padali na pod, započeo je razgovor s brijačem, mlađim čovjekom kratke crne kose. Bio je vruć petak poslijepodne, a brijač je nosio kratke hlače i crnu majicu.

Mauricio ga je pitao kakvi su mu planovi za sljedeći dan, koji je bio subota.

“Sutra ću raditi”, odgovorio je brijač.

Mauricio je smatrao da to nije u redu.

“Ne biste trebali to činiti”, rekao je. “Trebali biste ići u crkvu umjesto da otvarate brijačnicu.”

Brijač se iznenadio, ali je vrlo pristojno odgovorio:

“Zašto? Zašto bih trebao ići u crkvu?”

“Zato što tamo možete naučiti o Isusu”, rekao je Mauricio. “Trebate dolaziti u crkvu svake subote i ponijeti svoju Bibliju.”

“Ali ja nemam Bibliju”, rekao je brijač. “Mogu li ipak doći?”

“Naravno da možete”, odgovorio je dječak. “Možete doći i bez Biblije.”

Ipak, Mauricio je smatrao da bi brijač doista trebao imati Bibliju.

“Trebali biste čitati Bibliju svaki dan i moliti se”, rekao je.

“A čitaš li ti svoju Bibliju?” upitao je brijač.

“Naravno!” odgovorio je dječak.

Škljoc. Klik. Škljoc. Klik. Brrrrrrrr.

Brijač je električnim aparatom obrijao dječakov vrat.

Mauricio je primijetio glazbu koja je svirala u brijačnici. Naučili su ga da je neka glazba u redu tijekom tjedna, ali ne i subotom.

“Subotom ne biste trebali slušati ovu glazbu”, rekao je. “Subotom biste trebali slušati glazbu o Bogu.”

Brrrrrrrr. — Brijač je nastavio raditi električnim aparatom.

Mauricio je pozvao brijača da dođe u crkvu. Obećao mu je da je crkva radosno mjesto.

“Trebali biste doći jer sam ja sretan u crkvi”, rekao je.

Brijač je završio šišanje i skinuo crno-bijelu pelerinu s Mauriciojeva vrata. Zatim mu je u zrcalu pokazao novu frizuru i uz širok osmijeh rekao:

“Dobro, vidimo se u crkvi.”

Brijač sljedeći dan nije došao u crkvu, ali Mauricio se nije brinuo. Namjeravao ga je ponovno pozvati. Brijač nije znao adresu crkve, a Mauricio mu ju je namjeravao dati prilikom sljedećeg šišanja.

“Da, opet ću ga pozvati”, rekao je oduševljeno. “Takoder mu želim dati Bibliju svoje male sestre, ili možda svoju malu Bibliju. Ali svoju veliku Bibliju ne mogu dati. Previše je volim — a što bih ja čitao kad bih je nekom poklonio?”

Mauricio pohađa školu na školskom imanju učilišta koje je dobilo dio novca iz ranijeg dara trinaeste subote, poznatog i kao tromjesečni misijski projekt.

Učilište uključuje adventističku osnovnu školu, srednju školu i fakultet u gradu Sagunto u Španjolskoj. Darovi prikupljeni ovog tromjesečja pomoći će da još više ljudi upozna

Isusa u Španjolskoj i drugim zemljama Intereuropske divi-
zije.

Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušan dar.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Španjolsku na zemljovidu. Zatim pokažite Sagunto, grad blizu Valencije na istočnoj obali Španjolske. Adventistički koledž u Saguntu dobio je dio darova u prvom tromjesečju 2020. godine kako bi proširio svoj teološki odjel.
- ◆ Pogledajte YouTube video u kojem Mauricio obavlja šišanje iz ove priče: bit.ly/Mauricio-EUD.
- ◆ Brijač nije jedina osoba koju je Mauricio pozvao u crkvu. On redovito poziva i svoju 52-godišnju susjedu, vlasnicu autosalona, govoreći joj da bi bilo bolje da subotom ide u crkvu nego da prodaje automobile. Svaki put kad je pozove, ona kaže: “Pokušat ću. Vidjet ćemo.” Iako nikada nije došla, Mauricio ne odustaje. Potaknite djecu u subotnoj školi da budu poput Mauricija i pozivaju druge u crkvu.
- ◆ Mauricio voli čitati Bibliju. Čita je s obitelji tijekom jutarnjeg i večernjeg bogoslužja, a zatim i sâm u krevetu. Ima nekoliko dječjih ilustriranih Biblija na španjolskom i portugalskom jeziku. Potaknite djecu u subotnoj školi da budu poput Mauricija i vjerno čitaju svoje Biblije.

1. kolovoza 2026.

Usrećivati druge

Španjolska

Dječak i djevojčica Pere i Anna vole pripremati iznenađenja u svojoj domovini Španjolskoj.

U njihovom dvorištu raste poveliko stablo limuna koje daje mnogo svijetložutih plodova. Pere i Anna beru limone i stavljaju ih u male vrećice, a zatim te vrećice s limunima daruju susjedima kao iznenađenje.

Susjedi su uvijek sretni i zahvalni na darovima. Ponekad Pereu i Anni zauzvrat daju male poslastice. Primanje darova također usrećuje djecu.

Pere i Anna vole i crtati. Kad god netko ima rođendan, vole nešto nacrtati i pokloniti mu crtež kao dar. Ljudi koji dobiju njihove crteže uvijek su oduševljeni.

Otac i majka potiču Perea i Annu da pronalaze načine kako da usreće ljude oko sebe. Govore im da je to način na koji mogu dijeliti Isusovu ljubav.

Zato su Pere i Anna od toga napravili svojevrsnu igru — pokušavaju svaki dan pronaći način kako nekome uljepšati dan.

Jedne nedjelje ujutro saznali su da je njihov trinaestogodišnji prijatelj Leo ostao kod kuće bez majke. Ona je liječnica i otišla je na misijsko putovanje, pa su Leo i njegov otac morali cijeli tjedan sami pripremati obroke.

Pere i Anna pomislili su da je dječaku i njegovom ocu zasigurno teško kuhati sedam dana zaredom. Željeli su im pomoći, pa su predložili majci: "Hajdemo im nešto skuhati!"

Uskoro su Pere i Anna bili zauzeti u kuhinji, pripremajući domaći kruh i tortillu de patata, tradicionalni španjolski omlet s krumpirom.

Djeca su razbijala jaja, a majka je u tavi pržila krumpir dok nije omekšao. Zatim ga je dodala u zdjelu s jajima, sve promiješala i ponovno izlila u tavu da se ispeče.

Onda su djeca počela pripremati kruh. Izmjerali su brašno, vodu, kvasac i ostale sastojke, stavili ih u pekač za kruh, pritisnuli gumb — i čekali. Ubrzo je iz pekača izišao veliki kruh.

Djeca su pomogla majci pripremiti i druga jela. Kad su završili, imali su dovoljno hrane za tri obroka za Lea i njegovog oca. Sve su zapakirali i dodali poruku: “Želimo vam pomoći i volimo vas.”

Pere, Anna i majka odnijeli su hranu u Leovu kuću upravo na vrijeme, za ručak u dva sata poslijepodne. U Španjolskoj ljudi obično ručaju u dva sata.

Djeca su pružila vrećicu s hranom, a majka je rekla:

“Pomislili smo da ste možda jako zauzeti i da nemate vremena kuhati, pa smo vam donijeli malo hrane.”

Na licu Leova oca pojavio se veliki osmijeh. Bilo je to divno iznenađenje!

“Hvala vam od srca!” — uzviknuo je.

Kasnije je majka dobila neočekivanu poruku na mobitelu. Poslao ju je Leov otac, sa slikom na kojoj on i Leo uživaju u obroku koji su pripremili Pere i Anna.

Ubrzo je i otac dobio poruku s još jednom slikom posebnog obroka.

Pere i Anna nastavili su donositi hranu tijekom cijelog tjedna. Svakoga dana majka i otac dobivali su nove slike sretnog oca i sina.

Pere je volio gledati slike jer je znao da pomaže svome prijatelju i njegovom ocu.

Anna je bila sretna jer su Leo i njegov otac bili sretni.

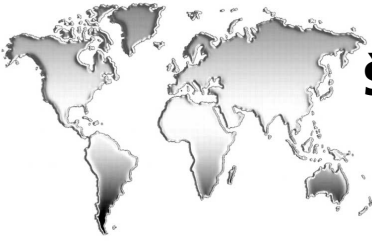
Bilo je divno dijeliti Isusovu ljubav tako što su usrećivali druge!

Pere i Anna pohađaju školu u adventističkom učilištu koje je dobilo dio novčanih sredstava iz ranijeg dara trinaeste su-

bote. U učilištu Sagunto u Španjolskoj su adventistička osnovna škola, srednja škola i fakultet. Darovi od ovoga tromjesečja pomoći će da još više ljudi upozna Isusa u Španjolskoj i drugim zemljama Intereuropske divizije.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Španjolsku na zemljovidu. Zatim pokažite Sagunto, grad blizu Valencije na istočnoj obali Španjolske. Adventistički koledž u Saguntu dobio je dio darova u prvom tromjesečju 2020. godine kako bi proširio svoj teološki odjel.
- ◆ Pogledajte YouTube video s Pereom, Annom i njihovom majkom Sarom: bit.ly/Anna-EUD.
- ◆ Potaknite djecu u subotnjoj školi da dijele Isusovu ljubav tako što će usrećivati druge. Zamolite ih da razmisle o načinima na koje mogu razveseliti druge. Primjeri iz života Perea i Anne uključuju branje voća i darivanje susjeda, crtanje i darivanje crteža kao rođendanskih darova te pripremanje obroka kao iznenađenja.

8. kolovoza 2026.

Školsko iznenađenje

Španjolska

Nastava u školi je iznenadila Nacha u Španjolskoj.

Kad se vratio kući nakon prvog dana škole, potrčao je majci i uzviknuo:

“Nemamo sat Biblije. Ne molimo se. Ne učimo niti pamtimo biblijske retke. Moj učitelj čak ni ne zna za Boga!”

Nachova državna škola u Španjolskoj bila je potpuno drukčija od adventističke škole koju je pohađao prethodne godine u Argentini.

Nacho se s roditeljima preselio u Španjolsku zbog očevih studija. Roditelji su izabrali sveučilište u blizini adventističke škole, nadajući se da će Nacho moći pohađati tu školu. No kada su stigli, saznali su da je škola već popunjena.

Mnogi roditelji željeli su da njihova djeca idu u adventističku školu, pa je postojao popis učenika na čekanju. Nacho je stavljen na taj popis, a majka je predložila da se mole.

“Moramo se moliti jer te samo Bog može dovesti u tu školu”, rekla je. “Ako uspiješ upisati školu, to će biti čudo.”

Nacho je jako želio ići u školu gdje se proučava Biblija, gdje se mole, pamte biblijske retke i gdje učitelji poznaju Boga. Te večeri se tijekom obiteljskog bogoslužja molio:

“Dragi Isuse, molim Te otvori mjesto za mene. Samo Ti to možeš učiniti. Vjerujem Ti. Molim u Tvoje ime, amen.”

Sljedećeg jutra prije škole ponovno je molio:

“Blagoslovi nas danas i zaštititi nas svojim anđelima u školi. Ali molim Te, otvori mjesto za mene!” Zatim je otišao u državnu školu s dobrim raspoloženjem i velikim osmijehom.

Za vrijeme obroka Nacho je obično izgovarao kratke molitve jer je bio gladan i želio je jesti. Sada je svoje molitve

malo produžio: “Dragi Isuse, blagoslovi ovu hranu i, molim Te, otvori mjesto u školi za mene.”

Prošao je mjesec, pa dva, pa tri, pa četiri. Nacho se molio svake večeri, svakog jutra i prije svakog obroka. I njegovi roditelji su se molili da može ići u adventističku školu. Ponekad bi zaboravili, ali Nacho se uvijek sjetio i nježno ih podsjetio da se nastave moliti.

Nakon pet mjeseci molitve, majka je počela sumnjati. Pitala se što će reći Nachu ako se bude molio cijelu godinu, a ipak ne dobije mjesto u adventističkoj školi.

“Možda Bog želi da ostaneš u državnoj školi kako bi ta mošnjim prijateljima govorio o Isusu”, rekla je. “Molimo se da se ispuni Njegova volja.”

Mnogi Nachovi prijatelji u državnoj školi nisu poznavali Boga. Zato im je Nacho govorio o Isusu — i nastavio se moliti.

Jednoga dana majka je čula da se nekoliko učenika iz adventističke škole seli. Ipak, činilo se malo vjerojatnim da će Nacho dobiti mjesto. Čak četiri učenika iz njegovog razreda trebala su otići da bi se otvorilo mjesto.

Nakon osam mjeseci molitve, netko je nazvao majku iz adventističke škole i rekao joj da su četiri učenika otišla, i da sada ima mjesta za Nacha. Mogao je početi na početku nove školske godine.

Majka je jedva čekala da mu to kaže. Kupila mu je školsku uniformu i stavila je u lijepu kutiju. Kad je došla kući, dala mu je kutiju i rekla:

“Imam jedan paket za tebe. Upravo je stigao.”

Nacho nije imao pojma što je unutra. Kad je otvorio kutiju, oči su mu se raširile. Bila je to školska uniforma!

“Bog je uslišao tvoje molitve!” uzviknula je majka.

Na Nachovu licu pojavio se veliki osmijeh. Bio je presretan! Odmah je obukao uniformu i počeo skakati po sobi.

Danas Nacho voli učiti u adventističkoj školi. Voli sat Biblije, molitvu, učenje i pamćenje biblijskih redaka — i sviđa mu se to što njegovi učitelji vole Boga.

“Bog odgovara na molitve i vjeran je”, kaže. “Prije sam mislio da Bog ponekad odgovara na molitve. Nakon tog iskustva vjerujem da Bog uvijek odgovara na molitve.”

Nacho pohada školu u učilištu koje je dobilo dio novčanih sredstava iz ranijeg dara trinaeste subote. Učilište uključuje adventističku osnovnu školu, srednju školu i fakultet u Saguntu u Španjolskoj. Darovi ovog tromjesečja pomoći će da još više ljudi upozna Isusa u Španjolskoj i drugim zemljama Intereuropske divizije.

Hvala vam na vašoj velikodušnosti!

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Španjolsku na zemljovidu. Zatim pokažite Sagunto, grad blizu Valencije na istočnoj obali Španjolske. Adventistički koledž u Saguntu dobio je dio darova u prvom tromjesečju 2020. godine kako bi proširio svoj teološki odjel.
- ◆ Pogledajte YouTube video o Nachu: bit.ly/Nacho-EUD.
- ◆ Naglasite da je Nacho naučio svoju majku važnu pouku o vjernom čekanju. Dok se molio i čekao, nikada se nije žalio što ide u državnu školu. Svakoga jutra odlazio je na nastavu s velikim osmijehom i dobrodušno. Njegova majka kaže: “Naučio me da je u redu čekati. Morao je čekati osam mjeseci.” Recite djeci da je dobro strpljivo čekati Gospodina i podsjetite ih da se, kad se molimo, događaju promjene.

15. kolovoza 2026.
Žuti anđeo spasilac
Austrija

Bio je vrlo vruće ljetno poslijepodne u Austriji kad je majka slučajno zaključala malu Tamiju u automobilu na parkiralištu supermarketa.

Majka nije došla u supermarket s namjerom da zaključa svoju kći od osamnaest mjeseci u automobilu. Došla je s važnim zadatkom: da napuni njihov hladnjak hranom. Na njezinu popisu za kupnju bili su kruh, mlijeko i mnogo ukusnog povrća i voća.

Nakon kupnje, Tamia je sjedila u kolicima pokraj automobila dok je majka slagala namirnice u prtljažnik. Zatim je majka vratila kolica do supermarketa, uzela Tamiju u naručje i odnijela je do automobila. Otvorila je stražnja vrata i smjestila Tamiju u dječju sjedalicu. Trebale su joj obje ruke kako bi zakopčala sigurnosni pojas, pa je bacila ključeve automobila na prednje sjedalo.

Moguće je da je pritom slučajno pritisnula gumb za zaključavanje na ključu. Možda se gumb pritisnuo kad su ključevi pali na sjedalo. To nitko ne zna. No kad je majka zatvorila stražnja vrata i pokušala otvoriti prednja, otkrila je da su sva vrata automobila — zaključana. Nije mogla otvoriti prednja vrata. Nije mogla otvoriti stražnja vrata. Čak je i prtljažnik bio zaključan.

Tada se majka sjetila da su joj torbica s mobitelom i novcem u prtljažniku. Sve je bilo zaključano u automobilu: njezin mobitel, njezin novac i, što je najvažnije, mala Tamia.

Majka je potrčala natrag u supermarket. Znala je napamet samo jedan telefonski broj: broj Tamijine bake. Zamolila je jednu zaposlenicu može li posuditi njezin telefon.

Zaposlenica joj je dala mobitel, a majka je nazvala baku. Uznemireno joj je objasnila nevolju u kojoj se našla i zamolila je da nazove oca. Možda je negdje u blizini i može im doći pomoći. No baka je ubrzo saznala da je otac jako daleko.

Ipak, otac je želio pomoći pa je nazvao službu pomoći na cesti. Ali rekli su da će trebati više od sat vremena da netko stigne.

Majka je bila očajna. Bio je vrlo vruć ljetni dan, a mala Tamia je u automobilu već pocrvenjela. Nije razumjela zašto je tako vruće i zašto majka nije s njom u automobilu. Glasno je plakala.

Majka se molila: “Dragi Bože, nitko mi ovdje ne može pomoći. Samo Ti možeš. Sada mi doista treba Tvoja pomoć.”

Kad je otvorila oči, vidjela je žuti automobil kako ulazi na parkiralište. Vozila službe pomoći na cesti su često žuta. Neki ljude koji ih voze čak nazivaju “žutim anđelima”.

Majka je bila iznenađena. Je li moguće da je to žuti anđeo? Pogledala je pažljivije. Bio je! Bio je to automobil službe pomoći na cesti.

Majka je potrčala prema žutom automobilu vičući: “Hitno mi treba pomoć! Moja mala djevojčica je zaključana u automobilu!”

Muškarac je iskočio iz automobila. Uzeo je alat iz prtljažnika i brzo potrčao prema majci. Za samo nekoliko trenutaka otključao je automobil i oslobodio Tamiju.

Tamia je bila presretna što je mogla zagrliti majku. Majka je bila presretna što je zagrlila Tamiju.

Tada je muškarac rekao: “Stao sam ovdje samo da uzmem sendvič. Bio sam na putu da pomognem nekome drugome.”

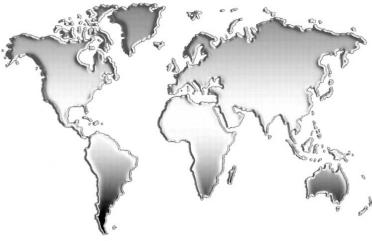
On je mislio da je jedini razlog zbog kojeg je stao kod supermarketa bio taj što je htio pojesti sendvič. Ali majka je znala ono najvažnije: znala je da ga je Bog poslao kako bi spasio Tamiju.

Majka se nasmiješila. “Danas ste stvarno žuti anđeo”, rekla je.

Hvala vam za vaš dar trinaeste subote, poznat i kao misijski dar za tromjesečni projekt, koji će pomoći djeci u Europi da upoznaju Boga koji odgovara na molitve. Majka danas poučava djecu o važnosti molitve u Bogenhofenu, adventističkoj školi koja je primila dio prijašnjeg dara trinaeste subote. Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušan dar ovoga tromjesečja.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Austriju na zemljovidu. Zatim pokažite Braunau, grad u blizini njemačke granice na sjeveru, gdje se nalazi Bogenhofen.
- ◆ Pogledajte YouTube video Tamije, koja sada ima dvanaest godina: bit.ly/Tamia-EUD

22. kolovoza 2026.

Snaga molitve

Austrija

Nandor je išao u državnu školu u Austriji, i ta mu se škola uopće nije sviđala. Drugi dječaci su često govorili ružne riječi, a nakon škole znali su raditi nevaljale stvari. Neki su ga čak plašili — bili su jednostavno zločesti.

Nandor je silno želio ići u neku drugu školu.

Jednoga dana je u crkvi čuo za adventističku školu u Bogenhofenu.

“Tamo imamo našu školu”, govorili su ljudi. “Nandor bi mogao učiti u toj školi.”

Nandor je jako želio ići u tu školu, ali činilo mu se kao neostvariv san. Živio je u gradu prilično udaljenom od Bogenhofena. Put automobilom trajao je oko pedeset minuta u jednom smjeru, a roditeljima bi bilo teško voziti ga svaki dan.

Ali Nandor je to jako želio. Zato se počeo moliti — iskreno i svaki dan.

“Dragi Bože, mogu li ići u adventističku školu?” — molio je. Molio se svaki dan punih šest mjeseci.

Tada su jednoga dana otac i majka odlučili pokušati se preseliti. Ako pronađu kuću bliže školi, Nandor bi mogao pohađati tu školu. No nije bilo lako pronaći takvu kuću. Mnogi su ljudi željeli živjeti blizu škole. Zato je Nandor svojoj molitvi dodao još jednu molbu.

“Dragi Bože, molim Te, pomozmi nam da pronađemo kuću.”

Tada se dogodilo nešto nevjerojatno. Jedan je čovjek nazvao Nandorovu majku kako bi joj rekao za kuću koja se prodaje blizu škole.

Majka je u crkvi ostavila svoj broj telefona u nadi da će je netko nazvati ako čuje za kuću koja se prodaje.

Taj je čovjek dobio njezin broj i sjetio se nje kad je vidio kuću.

“Pronašao sam kuću”, rekao je. “Možda je baš za vas.”

Majka je bila oduševljena i odmah je otišla pogledati kuću. U kući je živjela starija žena koja ju je dočekala.

“Čula sam da prodajete kuću”, rekla je majka.

“Da, naravno, samo udite”, odgovorila je starica.

Ubrzo je ta kuća postala Nandorov novi dom.

Mnogi su se ljudi u crkvi iznenadili kad su čuli da se Nandor i njegova obitelj sele bliže školi.

“Ne razumijemo kako ste dobili tu kuću”, govorili su. “Toliko ljudi želi živjeti ondje, a vi čak niste ni iz toga kraja.”

Ali Nandor je znao kako se to dogodilo. Molio se, i Bog je odgovorio.

Počeo je pohađati adventističku školu i brzo je stekao nove prijatelje. Nova škola bila je potpuno drukčija od stare. Djeca su bila ljubazna i pristojna, i svaki se dan radovao odlasku u školu. Svaki dan se molio:

“Hvala Ti, Bože!”

Nandor sada već dvije godine ide u adventističku školu — i ne može biti sretniji.

“Vrlo sam zahvalan Bogu”, govori on. “Molio sam se, i dobio kuću i školu!”

Hvala vam za vaš dar trinaeste subote, koji će pomoći još većem broju djece da upoznaju Boga koji odgovara na molitve. Nandor pohađa adventističku školu u Bogenhofenu u Austriji, koja je primila dio jednog od prethodnih darova trinaeste subote. Dar od ovog tromjesečja pomoći će da još više djece upozna Boga u Intereuropskoj diviziji, koja uključuje i Austriju. Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušni dar!

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Austriju na zemljovidu, a zatim pronadite Braunau, grad blizu njemačke granice na sjeveru, gdje se nalazi Bogenhofen.
- ◆ Pogledajte YouTube video s Nandorom: bit.ly/Nandor-EUD.
- ◆ Potaknite djecu u subotnjoj školi da se mole i nikada ne odustanu.

29. kolovoza 2026.

Zbrka s "kravljim" tepihom

Austrija

Mala petogodišnja Lilli otišla je u veliku trgovinu u Austriji. Nije bila sama — ne, ne. Bila je s majkom. Ali onda se izgubila.

Evo što se dogodilo.

Lilli je nosila svoju omiljenu ružičastu majicu dok su ona i majka hodale između policca velike trgovine. Gledale su ovo i ono.

Odjednom je Lilli rekla: "Želim ostati ovdje i pogledati ovo."

A to "ovo" bio je tepih na sniženju. Bio je to najneobičniji tepih koji je Lilli ikada vidjela. Imao je smeđe, bijele i crne mrlje i pomalo je nalikovao kravljoj koži. Lilli je htjela stati i dodirnuti taj "kravlji tepih".

Majci to nije smetalo.

"Naravno", rekla je. "Stojim odmah pokraj tebe."

Lilli je prstima prelazila po tepihu. Zamišljala je da mazi lijepu smeđe-bijelo-crnu kravu. Gotovo je mogla čuti kako govori: "Muu, Lilli, muu."

Tada je podigla pogled. Gdje je mama? Nigdje je nije mogla vidjeti. Okrenula se — ali majke nije bilo. Strah joj je obuzeo srce i suze su joj potekle iz očiju.

Pomolila se: "Dragi Isuse, pomози mi da pronađem mamu."

U tom trenutku prišla joj je jedna žena i ljubazno je upitala: "Što nije u redu? Mogu li ti pomoći?"

"Da", rekla je Lilli. "Tražim svoju mamu."

"Gdje si je posljednji put vidjela?" upitala je žena. "Pokaži mi to mjesto."

Lilli je, jecajući, odvela ženu do tepiha sa smeđim, bijelim i crnim mrljama. Pokraj tepiha stajala je jedna vrlo poznata

žena. Lilli ju je pažljivije pogledala. Je li moguće? Da, da! Bila je to mama!

“Mama!” uzviknula je.

Sa suzama na obrazima snažno ju je zagrlila. Ali sada su to bile suze radosti, a ne straha ili tuge.

I majka je plakala. Dok je Lilli dodirivala tepih, majka je gledala nešto drugo u blizini. Ali kad se okrenula i nije vidjela Lilli, jako se uplašila.

Svima u trgovini govorila je: “Moja kći je nestala! Zove se Lilli i nosi ružičastu majicu.”

Vrlo brzo mnogi su ljudi počeli tražiti Lilli. Nitko nije razumio što se dogodilo. Majka nije mislila da je napustila Lilli kod tepiha. Lilli nije mislila da je napustila majku. Ali nekako se Lilli izgubila.

U svakom slučaju, to više i nije bilo važno. Majka i kći ponovno su bile zajedno. Bio je to najsretniji susret!

Svi su u trgovini bili sretni. Majka je bila sretna. A Lilli je bila vrlo sretna jer je Isus odgovorio na njezinu molitvu.

Lilli jako voli Isusa i stalno razgovara s Njim, čak i kad nije izgubljena. Zahvaljuje Mu za sve i govori Mu sve. Čak i noću sanja o Njemu.

“Volim razgovarati s Isusom i sanjati o Njemu”, kaže ona.

Hvala vam za vaš dar trinaeste subote, koji će pomoći da još više djece upozna Isusa. Lilli sada ima devet godina i pohađa adventističku školu u Bogenhofenu u Austriji, koja je primila dio prethodnog dara trinaeste subote. Ovo tromjesečje dar će pomoći da još više djece upozna Isusa u Interuropskoj diviziji, koja uključuje i Austriju. Hvala vam što namjeravate priložiti svoj velikodušni dar.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Austriju na zemljovidu. Zatim pokažite Braunau, grad blizu njemačke granice na sjeveru, gdje se nalazi Bogenhofen.
- ◆ Pogledajte YouTube video Lilli: bit.ly/Lilli-EUD.
- ◆ Napomena: Lilli se izgubila više puta. Jedne subote je u crkvi izgubila majku iz vida, i odmah zatvorila oči i pomolila se. Kad je otvorila oči, majka je stajala točno ispred nje.

5. rujna 2026.

Molitva u snježnoj noći

Austrija

Zima je stigla u Austriju, a bijele pahulje padale su gusto dok su ih djeca gledala s prozora.

Amelie je bila presretna! Bio je to prvi snijeg te zime. Skakala je od radosti. Njezina sestra Tamia pridružila joj se, također poskakujući od uzbuđenja. I majka je bila uzbuđena pa je skakala zajedno s djevojčicama.

“Moramo izaći van!” uzviknula je Amelie.

Nije bilo važno što je već pao mrak. Nije bilo važno ni to što su djevojčice već bile u pidžamama spremljene za spavanje. Amelie je htjela izaći i skakati po snijegu. Majka i Tamia su se složile; bio je to sjajan prijedlog!

Svi su se brzo presvukli u skijaške hlače i tople zimske jakne. Majka je djevojčicama stavila svjetiljke na glavu, a jednu je stavila i sebi. Naglavne svjetiljke bile su bolje od običnih baterijskih svjetiljki — sada su mogli vidjeti u mraku, a ruke su im ostale slobodne za igru u snijegu.

Djevojčice i majka istrčale su iz kuće. Nakon što je majka zaključala vrata, počele su skakati po snijegu. Gore-dolje, gore-dolje — skakale su bez prestanka. Bilo je tako zabavno skakati kroz mekani bijeli snijeg!

Tada je majka izvadila sanjke. Bile su to prekrasne tamnocrvene sanjke koje su se vrlo brzo spuštale niz brdo. Djevojčice i majka popele su se na brdo pokraj kuće. Djevojčice su sjele na sanjke, a majka ih je pogurnula.

“Juhuuu!” — djevojčice su uz vrisak oduševljenja pojurile niz brdo. Ali nisu htjele čekati da sanjke stignu do podnožja brda. To bi bilo dosadno. Zato su namjerno skočile sa sanjki dok su one jurile niz brdo.

Jupi! To je bilo zabavno!

Djevojčice i majka ponovno su se popele na vrh brda i — juhuuu! — opet su se spustile. Još jednom su, prije nego što su stigle do podnožja brda, namjerno skočile sa sanjki.

Majka je trčala pokraj njih. Amelie je bila sretna što je tu. Noć je bila tamna, a snijeg je padao gusto. Čak i s naglavnom svjetiljkom Amelie je jedva vidjela.

Odjednom je shvatila da nešto nije u redu. Dotaknula je čelo i uvidjela da je njezina svjetiljka otpala s glave. Nije imala pojma kad je ispala. Toliko se zabavljala da to uopće nije primijetila.

“Mama!” povikala je. “Nestala mi je svjetiljka!”

Ali majka nije bila zabrinuta. Rekla je da je mogu potražiti ujutro.

“U redu je”, rekla je. “Idemo kući. Već je kasno.”

Ipak, djevojčice su htjele potražiti izgubljenu svjetiljku. Vratile su se na sva mjesta gdje su padale sa sanjki. Ali svjetiljke nije bilo.

“Mama”, rekla je Amelie. “Moramo se pomoliti.”

Majci se to činilo kao dobra zamisao. Tako su stajale pod pahuljama koje su padale dok se Amelie molila.

“Dragi Bože, molim Te, pomoz nam da pronađemo svjetiljku.”

Zatim su otvorile oči i odmah nešto ugledale.

“Mama”, rekla je Tamia, “tamo nešto tamno leži u snijegu.”

Isprva nitko nije znao što je to. Je li to svjetiljka ili nešto drugo?

Prišle su bliže i vidjele nešto još važnije od svjetiljke. U snijegu je ležao snop ključeva, a među njima i ključ od kuće kojim je majka zaključala vrata prije nego što su izišle na igru.

Majka nije ni primijetila da je izgubila ključeve. Amelie je vjerojatno izgubila svjetiljku jer je namjerno padala u snijeg, ali majka uopće nije padala. Kako su joj ključevi ispali, ostala je tajna.

Ali Amelie je znala jedno: otac se te večeri trebao vratiti vrlo kasno, a bez ključa od kuće morale bi dugo stajati vani na hladnoći. Da su samo malo dulje čekali s molitvom, ključ bi možda bio zatrpan snijegom i ne bi ga pronašle.

Bog je odgovorio na njezinu molitvu, ali ne onako kako je očekivala. Bog je odgovorio onako kako im je bilo potrebno.

“Molila sam za svjetiljku, a Bog je odgovorio s ključevima”, kaže Amelie.

Hvala vam za vaš dar trinaeste subote, poznat i kao misijski dar za tromjesečni misijski projekt, koji će pomoći djeci u Europi da upoznaju Boga koji odgovara na molitve. Majka poučava djecu o važnosti molitve u Bogenhofenu, adventističkoj školi koja je primila dio jednog od prethodnih darova trinaeste subote. Tromjesečni dar pomoći će još većem broju djece u Intereuropskoj diviziji da upoznaju Boga. Hvala vam što namjeravate priložiti svoj velikodušni dar.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Austriju na zemljovidu. Zatim pokažite Braunau, grad blizu njemačke granice na sjeveru, gdje se nalazi Bogenhofen.
- ◆ Pogledajte YouTube video s Amelie: bit.ly/Amelie-EUD.
- ◆ Recite djeci da Bog možda ne odgovori uvijek onako kako očekujemo — ali uvijek odgovara onako kako nam je potrebno.

12. rujna 2026.

Mjesto gdje pripadaš

Rumunjska

Neka mala djeca vole se voziti u velikim automobilima, a neka vole posjećivati velike gradove.

Ali petogodišnji Luca nije bio zadivljen ni velikim automobilima, niti velikim gradovima. Njegova majka ga je htjela odvesti velikim automobilom u glavni grad Rumunjske, Bukurešt. No bio je ponedjeljak ujutro, a Luca je želio ići samo u svoj vrtić. Luca jako voli svoj adventistički vrtić.

Ali nije uvijek bilo tako.

Majka ga je prvi put poslala u državni vrtić kad je imao dvije godine. Nimalo mu se nije sviđalo. Luca je još nosio pelene, jer nije naučio koristiti zahod. Pio je iz dječje bočice jer nije znao piti iz šalice. Nije još znao govoriti — mogao je samo reći: “Mm, mmm, mmm.”

U tom vrtiću imao je loše dane. Neki odgajatelji nisu bili ljubazni jer mu nisu htjeli mijenjati pelene. Drugi nisu htjeli ponovno napuniti njegovu bočicu. A neki nisu razumjeli što želi reći kad bi govorio: “Mm, mmm, mmm.”

Majci je bilo slomljeno srce kad je doznala kako se prema njemu odnose. Otišla je ravnateljici vrtića i zamolila je da odgajatelji budu ljubazniji prema Luci. No ravnateljica joj nije povjerovala i odbila je išta poduzeti.

Zato je majka počela tražiti novi vrtić. Posjetila ih je mnogo, ali nitko nije htio primiti njezinog dječčaka. Rekli su da Luca ima poteškoće u učenju i da mu nemaju vremena pomoći.

Majka je postajala očajna. Morala je raditi kako bi zaradila novac za život, ali nije mogla raditi ako je cijeli dan morala biti kod kuće s Lucom.

Tada je na internetu pronašla adventistički vrtić. Otišla je razgovarati s ravnateljicom i zamolila je za pomoć. Sa suzama koje su joj tekle niz obraze rekla je:

“Molim vas, primite moje dijete u vaš vrtić. Molim vas od srca da mi pomognete.”

Objasnila je da Luca doista ima određene poteškoće u učenju.

Ravnateljica je vidjela majčine suze i čula iskrenost u njezinu glasu.

“Dobro”, rekla je. “Pokušat ćemo. Ovo će biti naše prvo dijete s takvim poteškoćama. Još nismo radili s djecom poput njega, ali možemo pokušati. Potrudit ćemo se.”

Majka se, s obrazima mokrima od suza, nasmiješila s olakšanjem. Pokazala je na mladu ženu koja je stajala pokraj nje.

“Moja nećakinja je ovdje da mi pomogne upisati Lucu u vrtić”, objasnila je.

Jer ta majka nikada nije išla u školu i nije znala čitati ni pisati. Ali njezina dvadesetogodišnja nećakinja znala je i pogledala joj je ispuniti potrebne obrasce.

Mjesec dana kasnije, jednog sunčanog rujanskog jutra, Luca je stigao u adventistički vrtić. Bio je oduševljen što vidi drugu djecu i što se može igrati s njima.

Majka je došla po njega u vrijeme ručka.

“To je dovoljno za danas”, rekla je. “Sutra ću te opet dovesti.”

Ali Luca nije htio kući. Htio je ostati i igrati se još. Majka ga je morala nagovarati da ode. To se nikada prije nije dogodilo.

Sljedećeg dana Luca je ostao u vrtiću do četiri sata poslijepodne. Odgajateljica je rekla da se Luca dobro prilagođava. Majka je zbog toga bila presretna!

Kako su prolazili tjedni i mjeseci, Luca je mnogo napredovao. Prestao je nositi pelene i naučio sam koristiti zahod. Prestao je piti iz bočice i počeo je piti iz šalice. Prestao je

govoriti: “Mm, mmm, mmm”, i naučio ispravno govoriti. Čak je počeo učiti čitati i pisati.

Majka je bila presretna. Luca je učio raditi ono što čak ni ona nije znala!

I Luca je bio sretan. Toliko je volio vrtić da je molio majku da ga vodi i subotom, i nedjeljom kad je vrtić zatvoren.

Nije razumio zašto ga majka želi voditi velikim automobilom u veliki grad Bukurešt u ponedjeljak ujutro. Put je trajao tri i pol sata. On bi radije proveo to vrijeme u vrtiću — igrajući se s prijateljima, učeći engleski, pohađajući satove glasovira i slušajući o Isusu.

Majka mu je objasnila da moraju ići u Bukurešt kako bi govorili o divnom vrtiću koji je promijenio njegov život, jer se o tome snimala emisija. Tada je Luca razumio. Nije mu smetalo dugo putovanje niti izostanak iz vrtića. Volio je svoj vrtić i želio je da cijeli svijet sazna za njega.

Adventistički vrtići i škole u Rumunjskoj mijenjaju mnoge živote. Dio dara trinaeste subote pomoći će dvjema školama da pouče još više djece i njihovih obitelji o Isusu. Hvala vam na vašem velikodušnom daru.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Rumunjsku na zemljovidu.
- ◆ Majka se zove Mirela, a ravnateljica vrtića Raluca. Možete ih vidjeti s Lucom na videu. Lucina majka je ona s plavom kosom.
- ◆ Pogledajte kratki YouTube video u kojem Luca recitira Očenaš: bit.ly/Luca-EUD

19. rujna 2026.

Ukusna jaja i nova odjeća

Rumunjska

Trogodišnja djeca veselo su razgovarala u svojem vrtiću u Rumunjskoj. Dolazio je veliki blagdan, a njihove male glave i misli bile su pune čokoladnih jaja i nove odjeće.

Možete li pogoditi koji su blagdan slavili?

“Uskrsni zeko donijet će nam poklone!” uzviknuo je jedan dječak.

“Jedva čekam!” rekla je jedna djevojčica.

U Rumunjskoj mnogi roditelji za Uskrs djeci poklanjaju čokoladna jaja i novu odjeću. Jaja su za jelo, a odjeća se nosi u crkvu na uskrsnu nedjelju. Roditelji kažu da su pokloni od uskrsnog zeca.

Učiteljica Ramona čula je dječji razgovor i pomislila da bi im trebala objasniti istinu.

“Znate”, rekla im je nježno, “uskrsni zeko zapravo ne postoji.”

Razgovor je utihnuo, a djeca su je iznenađeno pogledala.

“Pa zašto onda slavimo Uskrs?” upitao je mali David.

To je bilo dobro pitanje — i učiteljica Ramona imala je dobar odgovor.

“Nazvat ću tvoju mamu i pozvati vas u crkvu u subotu”, rekla je. “Tamo ćeš naučiti zašto ljudi slave Uskrs.”

Nedugo zatim učiteljica Ramona nazvala je Davidovu majku i pozvala nju i Davida u crkvu.

“Molim vas, dođite”, rekla je. “Imamo nešto povezano s Uskrsom.”

Zatim je nazvala majke ostale djece iz vrtića — njih 25 — i pozvala ih također. Željela je da sva djeca i njihovi roditelji razumiju pravo značenje Uskrsa.

Nakon toga nazvala je pastora.

“Smeta li vam ako sljedeće subote promijenim dječju pouku?” pitala je. “Želim govoriti o pravom značenju Uskrsa.”

Pastoru to nije smetalo.

U subotu ujutro mali David stigao je u adventističku crkvu sa svojom majkom. Došla je i njegova baka, kao i roditelji otprilike polovine djece iz njegovog vrtića.

Učiteljica Ramona bila je zadovoljna. Bit će to lijepa subota.

David je donio mali dar za učiteljicu. Nisu to bila čokoladna jaja niti nova odjeća. Podigao je buket od pet narančastih ruža.

“Učiteljice, ovo je za vas”, rekao je.

Učiteljica Ramona se nasmiješila.

“Hvala ti”, rekla je.

Povela je njega i drugu djecu u prostoriju u kojoj se održavala dječja subotnja škola. Soba je Davidu izgledala vrlo velika i bio je pomalo uznemiren da bi pustio majčinu ruku.

“U redu je”, rekla je učiteljica Ramona. “Tvoji prijatelji iz vrtića su ovdje i zajedno ćemo se igrati. Tvoja mama će biti gore s odraslima, i možemo je pozvati ako zatreba. Sve će biti dobro.”

David se opustio i pustio majčinu ruku. Pogledao je oko sebe i vidio mali pješčanik. U pijesku su stajala tri križa. Tu je bio i kameni grob te nekoliko malih plastičnih figurica.

Nekoliko minuta kasnije David i ostala djeca čuli su pravu istinu o Uskrsu.

“Kad razmišljaju o Uskrsu, mnoga djeca pomisle na uskrsnog zeca.” Rekla im je učiteljica Ramona. “Ali uskrsni zeko je izmišljena priča. Uskrs je zapravo istiniti događaj o stvarnoj Osobi — Isusu Kristu.”

Koristeći predmete u pješčaniku, učiteljica Ramona ispričala je kako je Isus umro na križu u petak poslijepodne. Zatim je, nakon što je ležao u grobu tijekom subote, uskrsnuo u nedjelju ujutro.

Danas priprema mjesto za svu djecu koja vjeruju u Njega, i uskoro će doći po njih.

David je pažljivo slušao.

Kasnije je otišao u crkvenu dvoranu s majkom i bakom kako bi poslušao pastorovu propovijed. Nakon bogoslužja majka je snažno zagrlila učiteljicu Ramonu.

“Želim ponovno doći ovamo”, rekla je.

I doista je dolazila.

Danas ona i David dolaze u crkvu kad god učiteljica Ramona poučava djecu u subotnjoj školi. David je vrlo sretan što dolazi u crkvu sa svojom majkom. A majka je sretna što dolazi s Davidom. Zajedno sve više uče voljeti Isusa.

Sada razumiju da Uskrs nije povezan s uskrsnim zecom, čokoladnim jajima i novom odjećom. Uskrs nas podsjeća da je Isus uskrsnuo iz groba i da će uskoro doći po svu svoju djecu.

Djeca diljem Rumunjske uče o Isusu u adventističkim vrtićima i školama, poput vrtića u kojem radi učiteljica Ramona u Ploiestiju. Dio dara trinaeste subote pomoći će dvjema školama da se prošire i pouče još više djece o Isusu. Hvala vam na vašem velikodušnom daru.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Rumunjsku na zemljovidu. Zatim pokažite Ploiesti, u kojem se nalazi adventistička škola.
- ◆ Slika je ilustrativni prikaz dječaka iz Rumunjske poput Davida.
- ◆ Pogledajte YouTube video s učiteljicom Ramonom: bit.ly/Ramona-EUD.

26. rujna 2026. — trinaesta subota

Vrlo zadovoljna prabaka

Rumunjska

Ovo je istinita priča o jednoj prabaki i njezine dvije prau-nuke u Rumunjskoj. Kad je prabaka Chirca bila djevojčica, o Isusu je učila od nekih ljubaznih adventističkih susjeda. Ali živjela je u vrlo strogom političkom sustavu koji nije dopuštao vjerovanje u Isusa. Rumunjska je tada bila komunistička država i ljudima nije bilo dopušteno vjerovati u Njega. Njezini roditelji zabranili su joj da uči o Isusu i rekli su joj da se ne smije družiti s tim ljubaznim adventističkim susjedima.

Kako je samo ta mala djevojčica željela naučiti više o Isusu! Ali činilo se nemogućim, pa je nastavila živjeti svoj život. Nakon nekog vremena udala se i dobila djecu. Zatim su se njezina djeca vjenčala i dobila djecu, pa je postala baka. Kasnije su se i njezini unuci vjenčali i dobili djecu, pa je postala prabaka dviju djevojčica — Ane i Simone.

Tijekom svih tih godina život se u Rumunjskoj promijenio. Komunistička vlast je skončala, a nova vlast dopustila je ljudima da vjeruju u Isusa.

Prabaka Chirca jako je voljela svoje prau-nuke Anu i Simonu. Željela je za njih ono najbolje. Zato je počela ozbiljno razmišljati kad su djevojčice imale problema s neljubaznom djecom u državnom vrtiću.

Tada je saznala za jedan adventistički vrtić. Sjetila se kako je i sama kao djevojčica učila o Isusu od ljubaznih adventističkih susjeda — baš kao što su sada bile njezine prau-nuke. Bila je uvjerena da Ana i Simona trebaju ići u taj vrtić.

Prabaka Chirca otišla je u vrtić i pitala odgajatelje mogu li djevojčice pohađati vrtić. Saznala je da je vrtić već pun i da nema mjesta za još dvoje djece. Ali kad su odgajatelji čuli

da prabaka Chirca sama odgaja djevojčice, odlučili su nekako pronaći mjesto za njih. Na kraju su uspjeli pronaći prostor i Ana i Simona su počele pohađati vrtić.

Djevojčice su odmah zavoljele vrtić. Kad su se prvog dana vratile kući, čvrsto su zagrlile prabaku Chircu i rekle:

“Ovaj vrtić nam se toliko sviđa da nikada nećemo ići ni u jedan drugi!”

Djevojčice su voljele svoje odgajateljke. Voljele su učiti o Isusu i pjevati pjesme o Njemu. Sve što su naučile, dijelile su s prabakom Chircu. Čak su joj rekle da prije svakog obroka trebaju u molitvi zahvaliti Bogu.

Prabaka Chirca bila je vrlo zadovoljna.

“Dobro je što ste naučile da se treba moliti prije jela”, rekla je. “Bog će vas učiniti snažnima kad se molite.”

Bila je toliko zadovoljna da je počela subotom dolaziti u adventističku crkvu koja se nalazila pokraj vrtića. Tamo je učila još više o Isusu — o istom Isusu o kojem je prvi put čula kao mala djevojčica. Iako više nije bila mala — iako je već imala osamdeset i četiri godine — predala je svoje srce Isusu i krstila se.

Prabaka Chirca bila je presretna! Počela je govoriti drugim prabakama, bakama i majkama o tom vrtiću.

“Taj vrtić promijenio je moj život i živote mojih praunuka”, govorila je svima.

Uskoro su te prabake, bake i majke počele pitati mogu li i njihova djeca pohađati taj vrtić. Odgajatelji su proširili vrtić kako bi u njega moglo dolaziti više djece. Danas ga pohađa pedeset i petero djece, a samo šestero dolazi iz adventističkih obitelji.

Djeca diljem Rumunjske uče o Isusu u adventističkim vrtićima i školama. Dio našeg dara trinaeste subote, poznatog i kao misijski dar za tromjesečni projekt, pomoći će još dvjema školama da se prošire i pouče još više djece o Isusu. Hvala vam na vašem velikodušnom daru.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Rumunjsku na zemljovidu. Zatim pokažite Peretu, mjesto gdje će adventistička škola dobiti dio novca od dara trinaeste subote.
- ◆ Škola u Peretuu otvorena je 2016. godine sa samo jednim učenicom.

Drugi važni projekti u Intereuropskoj diviziji koji će također imati koristi od ovog dara uključuju:

- ◆ Vrtić u Sofiji, Bugarska.
- ◆ Kamp za mladež i središte za obuku u Belgiji.
- ◆ Studentski dom na Talijanskom adventističkom sveučilištu Villa Aurora u Firenci, Italija.

Prije trinaeste subote

Podsjetite sve da su naši misijski darovi zapravo darovi kojima pomažemo širiti Božju riječ diljem svijeta. Jedna četvrtina dara trinaeste subote pomoći će za pet projekata u Intereuropskoj diviziji.

Pripovjedač ne mora naučiti misijsko iskustvo napamet, ali bi trebao biti dovoljno upoznat sa štivom, kako ne bi morao čitati riječ po riječ. Također je moguće da djeca i odrasli zajedno odglume priču.

Prije ili nakon misijskog iskustva pokažite na zemljovidu države u Intereuropskoj diviziji — Belgiju, Bugarsku, Italiju ili Rumunjsku — koje će primiti dar.

Činjenice iz Intereuropske divizije

Bugarska

- ◆ Bugarska ima 97 crkava, 113 malih skupina i 6.967 vjernika. Uz stanovništvo od 6.447.000, to znači jedan vjernik Adventističke crkve na svakih 925 Bugara.
- ◆ Glavna religija u Bugarskoj je kršćanstvo, pri čemu je sedamdeset posto stanovništva bugarske pravoslavne vjere. Oko jedanaest posto su muslimani, a vrlo mali postoci su katolici i protestanti. Oni bez religije ili neodlučni čine gotovo dvadeset posto stanovništva.
- ◆ Početkom 1890-ih se skupina njemačkih adventista, koji su se iselili iz njemačkih naselja u Rusiji, nastanila u Rumunjskoj. U blizini granice s Bugarskom širili su svoja vjerovanja među rumunjskim i bugarskim susjedima.
- ◆ Prva adventistička knjiga prevedena na bugarski i objavljena u Bugarskoj bila je knjižica *Put Kristu*, Ellen G. White, 1899. godine.
- ◆ Godine 1911. C. Motzer, pastor iz Njemačke, uspostavio je Bugarsku misiju. Do 1912. u Sofiji je osnovana crkva s osam vjernika.
- ◆ Adventistička crkva sedmoga dana službeno je priznata od bugarske vlade tek 1990. godine.
- ◆ Bugarska adventistička nakladnička kuća *Nov život*, osnovana je u glavnom gradu, Sofiji, 1992. godine.
- ◆ Glavni grad Bugarske je Sofija.
- ◆ Službeni jezik je bugarski.
- ◆ Valuta je lev (lav), podijeljen na 100 stotinki.
- ◆ Geslo Bugarske je: "Jedinstvo daje snagu."
- ◆ Nacionalna himna je "Mila rodina" ("Draga domovino").
- ◆ Rimsko Carstvo osvojilo je područje današnje Bugarske 45. godine.
- ◆ Kršćanstvo se počelo širiti u četvrtom stoljeću. Boris I. ukinuo je poganstvo 864. godine, omogućivši procvat pravoslavlja.

- ◆ Godine 1925. Grčka i Bugarska vodile su sukob nazvan “Rat zbog zalutalog psa”.
- ◆ Balkanske planine protežu se kroz Bugarsku od zapada prema istoku.
- ◆ Bugarska ima jednu od najbogatijih bioraznolikosti u Europi.
- ◆ Bugarska je peti najveći proizvođač ugljena u Europi.
- ◆ Najveći je svjetski proizvođač lavandinog i ružinog ulja.
- ◆ Bugarska narodna glazba ima vrlo prepoznatljiv zvuk, a koristi tradicijske instrumente poput gajdi.
- ◆ Bugarska kuhinja slična je balkanskoj (s jelima: banica, šopska salata, ljutenica).
- ◆ Potrošnja mesa niža je od europskog prosjeka.
- ◆ Najomiljeniji sport je nogomet.
- ◆ Dunav čini većinu sjeverne granice s Rumunjskom.
- ◆ Mnogi Bugari odmahuju glavom za “da”, a klimaju za “ne”.
- ◆ Bugari su prvi koristili ćirilicu.
- ◆ Bugarska je jedna od najstarijih europskih država.
- ◆ Najstariji stanovnici bili su Tračani.
- ◆ Područje Bugarske osvajali su Aleksandar Veliki, Rimljani, Bizant i Osmanlije.

Španjolska

- ◆ Španjolska ima 124 crkve, 38 malih skupina i 19.003 adventistička vjernika. To je jedan vjernik na 2.575 stanovnika.
- ◆ Iako se 52 posto Španjolaca izjašnjava katolicima, samo 17 posto aktivno živi vjeru, a 44 posto su nevjernici.
- ◆ Godine 1903. braća Bond došla su iz Kalifornije u Kataloniju i otvorila adventističku školu.
- ◆ Prvi opći sabor misije održan je 1910. godine.
- ◆ Nakladnička kuća u Barceloni osnovana je 1915. godine.
- ◆ Prije 1978. godine adventisti su mogli biti zatvoreni zbog vjere tijekom vojne službe.

- ◆ Glavni grad je Madrid.
- ◆ Geslo: “Plus ultra.” (“Dalje od toga.”)
- ◆ Himna: “Marcha Real”.
- ◆ Govori se španjolski i regionalni jezici — katalonski, baskijski i slično.
- ◆ Valuta je euro.
- ◆ Naziv Španjolska vjerojatno znači “zemlja zečeva”.
- ◆ Španjolska se nalazi na Pirenejskom poluotoku.
- ◆ Nacionalni park Doñana ima bogat životinjski svijet.
- ◆ Kršćanstvo su u Španjolsku donijeli Rimljani.
- ◆ Godine 1492. kršćani su osvojili muslimanska područja.
- ◆ Flamenco i fandango su važni plesovi.
- ◆ Ratoncito Pérez je “zubna vila”.
- ◆ Sagrada Familia je znamenita katedrala u Barceloni.
- ◆ Španjolska ima pedeset mjesta pod zaštitom UNESCO-a.
- ◆ Najviša planina je Teide (na Kanarima).
- ◆ Ljudi imaju po dva prezimena.
- ◆ Španjolska je najveći proizvođač maslinova ulja.
- ◆ Poznata jela su paella i tapas.
- ◆ Tapas znači “pokriti”.
- ◆ Madrid je glavni grad od 1561. godine.
- ◆ Tradicija: dvanaest grozdova za sreću na Novu godinu.
- ◆ Poznati slikari: El Greco, Picasso, Dalí, Miró, Velasquez...
- ◆ Najomiljeniji sport je nogomet.
- ◆ Olimpijske igre 1992. godine održane su u Barceloni.

Austrija

- ◆ Austrija ima 60 adventističkih mjesnih crkava i 4.419 adventističkih vjernika.
- ◆ Oko osamdeset posto stanovnika su kršćani.
- ◆ Prvo adventističko krštenje bilo je 1895. godine.

- ◆ Prva crkva osnovana je 1903. godine.
- ◆ Prvo krštenje u Austriji bilo je u Beču.
- ◆ Domaći pastori školovani su zbog opasnosti od protjerivanja stranaca.
- ◆ Škola Bogenhofen nalazi se u Austriji.
- ◆ Glavni grad je Beč.
- ◆ Četvrtina stanovništva živi u Beču.
- ◆ Susjedi: Njemačka, Italija...
- ◆ Službeni jezik je njemački.
- ◆ Valuta je euro.
- ◆ Hallstatt je poznat po rudnicima soli.
- ◆ Karlo Veliki donio je kršćanstvo u Austriju.
- ◆ Njemačka je zauzela Austriju 1938. godine.
- ◆ Austrija je dom klasične glazbe (Mozart...).
- ◆ Herbert von Karajan bio je poznati austrijski dirigent.
- ◆ Sigmund Freud bio je Austrijanac.
- ◆ Velik dio zemlje čine Alpe.
- ◆ Više od pola struje dolazi iz hidroenergije.
- ◆ Beč se na njemačkom zove Wien.
- ◆ Poznata jela: zaherica i štrudla.
- ◆ U narodu su omiljeni zimski sportovi.
- ◆ Šume pokrivaju velik dio zemlje.
- ◆ Životinje: medvjedi, orlovi, divokoze...
- ◆ Nibelungenlied je napisan u Austriji.
- ◆ Glumac Arnold Schwarzenegger rođen je u Austriji.
- ◆ Eisriesenwelt je najveća ledena špilja.

Rumunjska

- ◆ Rumunjska ima 1.068 crkava i 61.168 adventističkih vjernika.
- ◆ To je jedna od najreligioznijih zemalja u Europi.

- ◆ Adventizam je donio M. B. Czechowski.
- ◆ Czechowski je propovijedao u Rumunjskoj od 1868. do 1869. godine.
- ◆ Adventizam je ušao u Transilvaniju 1890. godine.
- ◆ Stalni rad započeo je 1904. godine u Bukureštu.
- ◆ Glavni grad je Bukurešt.
- ◆ Službeni jezik je rumunjski.
- ◆ Valuta je leu.
- ◆ Naziv zemlje dolazi od riječi "Rim".
- ◆ Rimljani su osvojili Dakiju.
- ◆ Veliki raskol doveo je do pravoslavlja.
- ◆ Država je nastala 1858. godine.
- ◆ Komunizam je trajao do 1989. godine.
- ◆ Karpati prevladavaju krajolikom.
- ◆ Poznati dvorci uključuju i Drakulin dvorac.
- ◆ Tradicionalna nošnja se i dalje koristi.
- ◆ Rumunjska je veliki proizvođač šljiva.
- ◆ Rumunjska kuhinja uključuje variva, sarmu i slično.
- ◆ Najomiljeniji sport je nogomet.
- ◆ Nacionalna životinja je ris.
- ◆ Nacionalni cvijet je božur.
- ◆ Nacionalna ptica je zlatni orao.
- ◆ Himna: "Probudi se, Rumunju!"
- ◆ Nacionalni dan je 1. prosinca.
- ◆ Parlament u Bukureštu je među najvećima u svijetu.
- ◆ Europski bizon vraćen je u Rumunjskoj u prirodu.
- ◆ Rumunjski ovčarski psi su posebna vrsta psa.

Njiva je svijet

“Prolazeći uz Galilejsko more, ugleda dva brata, Šimuna zvanog Petar i brata mu Andriju, gdje bacaju mrežu u more; bijahu ribari. I kaže im: ‘Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi!’ Oni brzo ostave mreže i pođu za njim. Pošavši odande, ugleda druga dva brata, Jakova Zebedejeva i brata mu Ivana: u lađi su sa Zebedejem, ocem svojim, krpali mreže. Pozva i njih. Oni brzo ostave lađu i oca te pođu za njim.” (Matej 4,18-22)

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr
www.znaci-vremena.com